

[Petra Petersen.]

når denne ikke er fuldt udbygget og de erfaringer, der skal bygges på, ikke er til stede, vil kun give et tvivlsomt resultat. Jeg vil dog gerne spørge ministeren, hvad årsagen er til, at instituttet endnu mangler 2 afdelingsledere. Er det, fordi der ikke er kvalificerede medhjælpere, eller skyldes det vor økonomi? Det er som sagt snart 5 år siden, loven blev vedtaget, og skal revisionen udskydes eventuelt i 4 år, drejer det sig jo om en temmelig lang tid. Da instituttet blev oprettet, fremhævede min gruppe, at man ikke måtte spare på forholdsvis små beløb, og vi sagde dengang, at vi ville have fundet det rimeligt, om man havde taget det ministerielle udvalgsforslag og ikke — som man gjorde — havde nedsat det pågældende beløb. Vi nævnte dengang, at det ville betale sig at tage en større engangsudgift fremfor at vælge en etapevis udbygning.

Men min gruppe vil som sagt ikke modsætte sig en udskydelse af revisionen.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget, der jo kun går ud på at udskyde revisionen af loven. Jeg tror ikke, tiden nu er inde til en almindelig principiel drøftelse. Folketinget har truffet sin beslutning, og nu må man på det grundlag, der foreligger, arbejde med en udbygning af instituttet.

Jeg tror dog godt, jeg kan sige til det ærede medlem hr. Krogh, at jeg er enig med ham i, at vi på alle områder må underbygge lærerhøjskolens stilling. Lærerhøjskolen er blevet noget virkelig centralt i hele læreruddannelsen, som vi skænker megen opmærksomhed, og som vi i undervisningsministeriet i høj grad støtter på alle områder, hvor vi mener det påkrævet. Men nu har vi jo altså ved siden af fået denne selvstændige institution, som i samarbejde med lærerhøjskolen skal undersøge og prøve nye pædagogiske principper og synspunkter; på det grundlag, der foreligger i den gældende lov, synes jeg vi må kunne arbejde videre lidt længere endnu. Når så disse 4 år er gået, vil det være naturligt at tage sagen op til almindelig overvejelse og afgøre, om vi skal fortsætte på dette grundlag eller vi skal finde nye

veje i arbejdet; det forstod jeg også er det ærede medlems opfattelse.

Til det ærede medlem fru Petra Petersen vil jeg kun sige, at det var noget ganske nyt og oprøvet, man begyndte med, da instituttet blev grundlagt. Derfor må det tage sin tid, inden institutionen bliver fuldt udbygget. Vi har for så vidt ikke holdt igen af økonomiske grunde, men vi har ikke ment, der var tilstrækkeligt ønske om — heller ikke fra instituttets side — at gå frem i væsentlig stærkere tempo, end tilfældet har været.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om stats-tilskud til private eksamensberettigede realskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1901, fremsættelsen i tidenden sp. 2691).

Lovforslaget sættes til forhandling.

K. B. Andersen: Det foreliggende lovforslag har, som fremhævet af ministeren ved fremsættelsen, en ganske klar baggrund, dels den nye lærerlønningslov, der i lighed med situationen efter lønningsændringerne i 1946 gør det nødvendigt at tage de private realskolars tilskudsforhold op til behandling, dels den nye skoleordning, der selvfølgelig også får konsekvenser for de skoler, der her er tale om. Forslaget vil næppe kalde på de store lidenskaber her i salen.

Hvad den principielle stilling til private realskoler angår, er der vel ikke megen uenighed om, at de, i det omfang deres undervisning og ydre ramme står på højde med den offentlige skoles normer, løser en opgave inden for det samlede skolebillede. De merudgifter, som lovforslaget betyder, må vi tage trods alle sparebestræbelser, dels fordi de er en naturlig følge af tidligere vedtagne love, først og fremmest lærerlønningsloven,